

„HĽA, VŠETKO TVORÍM NOVÉ.“

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

2Pt 3,13; Zj 21,3.22; 1Jn 3,2.3; 1Pt 1,22; Iz 25,8; Zj 22,3–5

ÚVODNÝ TEXT

A ten, čo sedel na tróne, povedal: „Hľa, všetko tvorím nové.“ A dodal: „Napiš, že tieto slová sú verné a pravdivé.“ (Zj 21,5)

Posolstvo Písma prináša veľkú nádej: „Podľa jeho prisľúbenia očakávame nové nebo a novú zem, v ktorých prebýva spravodlivosť“ (2Pt 3,13)

Mnohým sa však zaslúbenie „nového neba a novej zeme“ (Zj 21,1) javí ako fikcia. Nádej na večnosť pokladali niektorí za výmysel, ktorý mali zneužívať tí, čo boli pri moci, aby držali podrobené masy v područí. Vychádzali z myšlienky, že *aj keď v súčasnosti to máte ťažké, jedného dňa dostanete odmenu v nebi*.

A hoci je pravda, že bolo mnoho takých, ktorí sa pokúšali biblickú nádej zneužiť vo svoj prospech, nič to nemení na pravdivosti zaslúbení o novom nebi a novej zemi.

V posledných dňoch sa nájde dosť posmieváčov, ktorí sa budú vysmievat našej pozhnanej nádeji (2Pt 3,3–7). Ich posmech, ktorý Biblia predpovedala, je možné považovať za ďalší dôkaz pravdivosti biblického posolstva.

OSNOVA LEKCIE

Tento týždeň budeme uvažovať o slávnom zaslúbení nového neba a novej zeme, vrátane nebeského chrámu, Božej prítomnosti, konca smrti a slz – a napokon konečného víťazstva Božej lásky.

- Zj 21,1–5: Nové nebo a nová zem (nedeľa)
- Zj 7,9–15; 21,3.22: Stretávanie s Bohom v jeho chráme (pondelok)
- Zj 22,3.4: Život v Božej prítomnosti (utorok)
- Zj 7,16.17; 21,4: Už žiadna smrť a slzy (streda)
- Zj 22,3–5: Meno Boha a Baránka „na čelách“ (štvrtok)

NOVÉ NEBO A NOVÁ ZEM

¹Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. ²A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, pripravené ako nevesta ozdobená pre svojho ženícha. ³Od trónu som počul mohutný hlas: „Pozri, Boží stánok medzi ľuďmi. Boh bude s nimi prebývať a oni budú jeho ľuďmi; on sám, ich Boh, bude s nimi. ⁴Zotrie im z očí každú slzu a smrť už viac nebude, ani smútok, ani nárek, ani bolesť už nebude, lebo čo bolo skôr, sa pominulo.“ ⁵A ten, čo sedel na tróne, povedal: „Hľa, všetko tvorím nové.“ A dodal: „Napíš, že tieto slová sú verné a pravdivé.“ (Zj 21,1–5)

Filozofi, ktorí vychádzajú z antického pohľadu na svet, vychádzajú z predpokladu, že všetko fyzické, telesné, je zlé. Preto odmietajú predstavu reálneho budúceho „neba“ či obnovennej zeme so skutočnými ľuďmi. Vychádzajú z presvedčenia, že ak má byť niečo dobré a dokonalé, musí to byť len a len duchovné, nehmotné, bez poškvry, ktorá je charakteristická pre všetko telesné. Tvrdia, že ak je niečo materiálne, nemôže to byť duchovné; a ak je niečo duchovné, nemôže to byť materiálne. Biblia však hovorí o nebi a tiež o obnovennej zemi veľmi konkrétne, ale bez obmedzení spôsobených prítomnosťou hriechu.

Aké je hlavné posolstvo uvedených textov? Ako predstavujú víziu budúcnosti?

Iz 65,17–25

Iz 66,22.23

2Pt 3,13

Zj 21,1–5

Kniha proroka Izaiáša prináša zaujímavý pohľad na to, ako by vyzerala zem, keby Izrael ako národ zostal verný svojej zmluve s Hospodinom (Iz 65,17–25; Iz 66,22.23; porovnaj s 5. Mojžišovou 28). Celé životné prostredie s rôznymi prejavmi života by sa čoraz viac blížilo k pôvodnému Božiemu plánu pred príchodom hriechu.

Tento plán sa však nenaplnil podľa očakávaní. Potom prichádza pokračovanie tohto zaslúbenia, ktoré sa vzťahovalo na cirkev, spoločenstvo zložené zo Židov a z pohanov všetkých národov (Mt 28,18–20, 1Pt 2,9). Izaiášove prorocké preto musíme vnímať z pohľadu cirkvi (2Pt 3,13; Zj 21,1–5).

„Písmo označuje dedičstvo spasených slovom *vlast'* (Heb 11,14–16). Tam bude nebeský Pastier vodiť svojich verných k prameňom živých vôd. Strom života bude každý mesiac dávať svoje ovocie a lístie stromu bude slúžiť zdraviu národov. Tam budú večne tečúce rieky s krištáľovo čistou vodou a na ich brehoch bude stromoradie tieniť cesty pripravené pre Božích vykúpených. Rozsiahle nížiny sa priblížia k pôvabným pahorkom a Božie vrchy budú majestátne dvíhať svoje štíty. V pokojných rovinách pri živých tokoch nájde Boží ľud, ktorý bol na svete dlho pútnikom a cudzincom, svoj domov.“ (GC 675; VSV 483)

- **Mnohí sekulárni autori bez nádeje na večnosť, ako ju prezentuje Písmo, nariekali nad nezmyselnosťou ľudskej existencie. Hoci sa vo svojom uvažovaní o budúcnosti mýlia, prečo je ťažké argumentovať s ich vnímaním nezmyselnosti života bez nádeje na budúcnosť?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

V BOŽOM CHRÁME

⁹Po tomto som pozeral a uvidel som veľký zástup, ktorý nikto nemohol spočítať; z každého národa, kmeňa, ľudu a jazyka stáli pred trónom a pred Baránkom. Oblečení boli do bieleho rúcha, v rukách mali palmové ratolesti ¹⁰a mohutným hlasom volali: „Spása nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi.“ ¹¹A všetci anjeli stáli okolo trónu, okolo starších a štyroch bytostí, a padli na tvár pred trónom, klaňali sa Bohu ¹²a hovorili: „Amen. Dobrorečenie, sláva a múdrosť, vďačnosť, česť, moc a sila nášmu Bohu na veky vekov. Amen.“ ¹³Jeden zo starších prehovoril a povedal mi: „Kto sú títo oblečení do bieleho rúcha a odkiaľ prišli?“ ¹⁴Odpovedal som: „Pane môj, ty to vieš!“ Nato mi on povedal: „To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súzenia, oprali si rúcha a vybielili ich v Baránkovej krvi.“ ¹⁵Preto sú pred Božím trónom a dňom i nocou mu slúžia v jeho chráme; a ten, čo sedí na tróne, rozprestrie nad nimi svoj stan. (Zj 7,9–15)

³Od trónu som počul mohutný hlas: „Pozri, Boží stánok medzi ľuďmi. Boh bude s nimi prebývať a oni budú jeho ľuďmi; on sám, ich Boh, bude s nimi. ...

²²Chrám som však v ňom nevidel, lebo jeho chrámom je Pán, všemohúci Boh a Baránok. (Zj 21,3.22)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Niektorí ľudia hovoria o nebi ako o Božej svätyni. Kniha Zjavenie však hovorí o konkrétnej svätyni (chráme) v Novom Jeruzaleme, kde sa nachádza Boží trón a sklenené more (Zj 4,2–6; 7,9–15; 15,5–8). Práve tam budú navždy uctievať Boha svätí zo všetkých národov, kmeňov, ľudí a jazykov (Zj 7,9–17).

Porovnaj texty Zj 7,9–15 a Zj 21,3.22. Ako môžeme zosúladiť opis veľkého zástupu vykúpených, ktorí slúžia Bohu „dňom i nocou... v jeho chráme“ (Zj 7,15) s Jánovým vyhlásením: „chrám som však v ňom [v Novom Jeruzaleme] nevidel“ (Zj 21,22)?

Nebeská svätyňa bola vždy miestom, kde nebeské zástupy uctievajú Boha. Keď sa však objavil hriech, táto svätyňa sa stala aj miestom, odkiaľ sa ľudstvu ponúka spása. „Keď sa problém s hriechom skončí, nebeská svätyňa sa opäť vráti k svojej pôvodnej funkcii. V Zjavení 21,22 Ján uvádza, že už v meste nevidel chrám, lebo jeho chrámom je Pán Boh všemohúci a Baránok. Znamená to vari, že už nebude existovať dom Hospodinov, kam by Jeho stvorenstvo mohlo prísť a mať s Ním zvláštne spoločenstvo? V žiadnom prípade!“ (DAVIDSON, Richard M., „The Sanctuary: To Behold the Beauty of the Lord“ in Artur Steele, ed., *The Word: Searching, Living, Teaching*, vol. 1. Silver Spring, MD: Biblical Research Institute, 2015, p. 31)

Kniha Zjavenia venuje zvláštnu pozornosť Tomu, koho treba uctievať, a tým, ktorí Ho uctievajú. Toto nebeské uctievanie je zamerané na Boha a Baránka (Zj 5,13; 7,10). Stredobodom uctievania je vždy Kristus.

A kto sú tí, čo sa Bohu klaňajú? „To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súzenia, oprali si rúcha a vybielili ich v Baránkovej krvi.“ (Zj 7,14). Sú živými svedkami Božej vykupujúcej a premieňajúcej moci. Spievajú chvály Bohu za to, kým je a čo pre nich urobil.

APLIKÁCIA

- Text Zjavenie 21,3 je ozvenou mnohých biblických textov (napríklad Jer 32,38; Ezech 37,27; Zach 8,8 a Heb 8,10). Čo pre nás znamená, že Boh bude naším Bohom a my budeme Jeho ľuďmi? Ako teraz prežívaš túto úžasnú pravdu?

V BOŽEJ PRÍTOMNOSTI

Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha. (Mt 5,8)

²Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme, že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je. ³Každý, kto má túto nádej v neho, očisťuje sám seba tak, ako je on čistý. (1Jn 3,2,3)

³A nebude tam nič prekliate, ale Boží a Baránkov trón bude v ňom a jeho služobníci mu budú slúžiť. ⁴Budú hľadiť na jeho tvár a jeho meno bude na ich čelách. (Zj 22,3,4)

Biblia hovorí, že Boh „prebýva v neprístupnom svetle“ (1Tim 6,16) a že „Boha nikto nikdy nevidel“ (Jn 1,18; 1Jn 4,12). Znamená to, že svätí v nebi nikdy nevidia Boha Otca? Vôbec nie. Je zrejmé, že nemožnosť vidieť Boha sa vzťahuje na ľudské bytosti po páde do hriechu. V Písme je totiž niekoľko náznakov, že svätí ho skutočne v nebi uvidia.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Uvažuj o úvodných textoch. Čo hovoria o výsade vidieť Boha?

Mat 5,8

1Jn 3,2,3

Zj 22,3,4

Ten istý apoštol, ktorý napísal, že „Boha nikto nikdy nevidel“ (Jn 1,18; 1Jn 4,12), vyhlasuje, že „ho uvidíme takého, aký je“ (1Jn 3,2,3) a že vykúpení budú „hľadiť na jeho tvár“ (Zj 22,3,4). Nie je isté, či sa tieto pasáže týkajú Boha Otca alebo Krista. Ale všetky pochybnosti sú preč vo svetle Kristovho výroku z kázania na vrchu, že Boha uvidia tí, čo majú čisté srdce (Mt 5,8). Akou nádhernou výsadou bude pre vykúpených, že budú uctievať Boha v Jeho chráme... A nielen to! Budú ho vidieť tvárou v tvár.

„Boží ľud bude mať prednosť osobne sa stretávať s Otcom a Synom. *Teraz vidíme len akoby v zrkadle, v záhade.* (1Kor 13,12) Tu na zemi máme Božiu podobu len ako zrkadlový obraz, a to v prírode i v Božom zaobchádzaní s ľuďmi. Potom ho však uvidíme tvárou v tvár, nijaký závoj nám nebude zastierať pohľad. Budeme stáť blízko neho a pozorovať náheru jeho zjavu.“ (GC 676.677; VSV 484)

Všimnime si, že niektoré dnešné verše spájajú čistotu srdca so zaslúbením vidieť Boha (Mt 5,8; 1Jn 3,3). Tieto verše odhaľujú, že Boh v nás musí vykonať svoje dielo, aby nás tak pripravil na nebo a na stretnutie s Ním.

Oprávnenie vstúpiť do neba nám zaistil Kristus svojou smrťou na kríži. Tu a teraz prechádzame očistným procesom, ktorý nám pomôže pripraviť sa na náš večný domov. A ústredným bodom tohto očisťovania je poslušnosť Jeho slovu.

- **Apoštol Peter píše: „Keďže ste si teraz očistili duše poslušnosťou pravde, aby ste mali nepokryteckú bratskú lásku, z čistého srdca sa vrúcne navzájom milujte...“ (1Pt 1,22) Ako nám tento text odhaľuje spojenie medzi poslušnosťou a očistením? Ako sa podľa Petrových slov prejaví naša poslušnosť?**

APLIKÁCIA

UŽ ŽIADNA SMRŤ A SLZY

Navždy pohltí smrť a Pán, Hospodin, zotrie slzu z každej tváre, odstráni potupu svojho ľudu z celej zeme, lebo Hospodin prehovoril. (Iz 25,8)

¹⁶Nebudú už hladovať, nebudú mať ani smäd, nebude na nich dorážať slnko, ani nijaká horúčosť, ¹⁷lebo Baránok, ktorý je uprostred trónu, bude ich pásť a vodiť ich bude k prameňom vôd života a Boh im zotrie z očí každú slzu.“ (Zj 7,16.17)

Zotrie im z očí každú slzu a smrť už viac nebude, ani smútok, ani nárek, ani bolesť už nebude, lebo čo bolo skôr, sa pominulo.“ (Zj 21,4)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Teória o nesmrteľnej duši, ktorá by večne trpela v horiacom pekle, je v rozpore s biblickým učením, že v novom nebi a na novej zemi už nebude „ani smútok, ani nárek, ani bolesť“ (Zj 21,4). Ak by bola pravdivá teória o večnom horiacom pekle, potom by „druhá smrť“ nevykorenila z vesmíru hriech a hriešnikov, ale by ich iba uzavrela do večného pekla smútku a bolesti. A čo viac, v tomto prípade by vesmír nikdy nebol úplne obnovený do svojej pôvodnej dokonalosti. Ale chvála Pánovi, že Biblia podáva úplne iný obraz!

Uvažuj o textoch z úvodu. Akú útechu a nádej nám môžu priniesť tieto verše uprostred skúšok a utrpenia, ktoré prežívame?

Iz 25,8

Zj 7,17

Zj 21,4

Život vie byť veľmi ťažký, nespravodlivý, krutý. Niektorých ľudí, nám tak drahých, brutálne odnesie chladné objatie smrti. Alebo niektorí ľudia vstúpia nenápadne do nášho života, ukradnú naše pocity a potom odídu, akoby sa nič nestalo. Aké hrozné je byť zradený niekým, koho sme milovali a verili mu. Sú chvíle, keď so zlomeným srdcom možno aj rozmyšľame, či sa oplatí žiť. Boh vždy prechádza s nami cez naše súženia a túži nám zotrieť z líc čo najviac slz. Ale niektoré z našich najťažších slz budú stekať až do toho slávneho dňa, keď smrť, smútok a plač prestanú existovať (Zj. 21,1–5).

Môžeme dôverovať, že pri konečnom súde bude Boh s každým človekom zaobchádzať čestne a láskavo. Všetci naši milovaní, ktorí zomreli v Kristovi, budú vzkriesení z mŕtvych, aby boli po celú večnosť s nami. Tí, ktorí nie sú hodní večného života, prestanú napokon existovať bez toho, aby museli žiť v „nechcenom“ nebi alebo v nekonečne horiacom pekle. Naša najväčšia útecha pochádza z toho, že Boh ku každému pristupuje spravodlivo. Keď smrť definitívne prestane existovať, vykúpení radostne zvolajú: „Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kde je tvoj osten?“ (1Kor 15,55)

Hospodin zaslúbil, že v novom nebi a na novej zemi, ktoré stvorí, „na predchádzajúce sa viac nebude spomínať a ani neprídu na myseľ“ (Iz 65,17). To neznamena, že nebo bude miestom amnézie, ale skôr to, že ťažká minulosť nepoznačí trvalú radosť z neba.

APLIKÁCIA

- Každý z nás pocítil zničujúce následky zla a nespravodlivosti. Ako sa v ťažkých časoch môžeme naučiť dôverovať Bohu a radosť sa z Božej dobroty a lásky?

„JEHO MENO NA ICH ČELÁCH“

³A nebude tam nič prekliate, ale Boží a Baránkov trón bude v ňom a jeho služobníci mu budú slúžiť. ⁴Budú hľadiť na jeho tvár a jeho meno bude na ich čelách. ⁵Noci už nebude, nepotrebujú svetlo lampy ani svetlo slnka, lebo Pán Boh ich bude osvecovať a kralovať budú na veky vekov. (Zj 22,3–5)

Uvažuj o úvodnom texte (Zj 22,3–5). Na základe čoho môžeš mať istotu, že budeš medzi tými, ktorí budú mať na čele napísané Božie meno? Môžeme mať vôbec takú istotu?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Po vzbure Lucifera a páde Adama a Evy mohol Boh prvých ľudí zničiť. Napriek tomu Boh ako výraz bezpodmienečnej lásky k svojmu stvoreniu ustanovil milosrdný plán na záchranu všetkých, ktorí prijímajú jeho ponuku záchrany. Tento „plán spasenia“ existoval už pred stvorením sveta (Ef 1,3,4; 2Tim 1,9; Tít 1,2; Zj 13,8). Prvýkrát ho Hospodin predstavil ľudstvu v Edene, hneď po páde. Neskôr ho zjavovala služba v pozemskej svätyni (2. Mojžišova 25), ktorá poukazovala na to, čo sa má udiť v budúcnosti. A napokon sa tento plán naplno prejavil v živote, smrti a vzkriesení Ježiša Krista (pozri Rimanom 5).

V centre plánu spasenia je zaslúbenie večného života, založené na Ježišových zásluhách. Večný život má každý, kto vierou prijíma to, čo Ježiš vykonal na kríži. Či už to bolo pred krížom alebo po kríži, spasení sme vždy prostredníctvom viery, nikdy nie na základe skutkov, aj keď skutky môžu potvrdzovať, že kráčame cestou spasenia.

Apoštol Pavol napísal o Abrahámovi, ktorý žil dávno pred príchodom Krista, ako o príklade spasenia z viery: „²Ak totiž Abrahám bol ospravedlnený zo skutkov, má sa čím chváliť, ale nie pred Bohom. ³Lebo čo hovorí Písmo? Abrahám však uveril Bohu a započítalo sa mu to za spravodlivosť.“ (Rim 4,2,3) Ako ti tieto verše pomáhajú pochopiť podstatu spasenia z viery?

Ak sme prijali Ježiša, odovzdali sme sa mu a vierou sme prijali Jeho zaslúbenia, vrátane tých, že nový život je teraz v ňom, a ak sa úplne spoľiehame na Jeho zásluhy a nič iné, potom môžeme mať istotu spasenia. Abrahám uveril, a počítalo sa mu to za spravodlivosť. Na nás sa vzťahuje úplne rovnaký princíp.

- Čo znamená mať napísané Jeho meno na našom čele? Ak ho tam máme napísané teraz a neodvrátime sa od Neho, potom ho tam budeme mať napísané aj v novom nebi a na novej zemi.

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Veľký spor vekov* si prečítajte kapitoly „Vítazstvo lásky“ (GC 674–678; VSV 482–485).

„Po skončení všetkých pozemských starostí, bolestí, pokušení a po odstránení všetkých príčin zla si vykúpení vždy budú jasne uvedomovať, čo všetko stála ich spása. Budú stále premýšľať a spievať o Kristovom kríži. V oslávenom Kristovi budú vidieť Krista ukrižovaného. Nikdy nezabudnú, že Pán, ktorý svojou mocou stvoril a udržuje nespočetné svety v nekonečnom vesmíre, milovaný Boží Syn, vládca nebies, ktorého radostne uctievali cherubi a serafíni, sa ponížil, aby pozdvihol človeka, ktorý padol do hriechu. Nezabudnú, že za ľudský hriech znášal trest a hanbu, ani to, že nebeský Otec skryl pred ním svoju tvár tak, že mu nad úbohosťou strateného sveta puklo srdce a jeho utrpenie sa skončilo na golgotskom kríži. Skutočnosť, že Stvoriteľ všetkých svetov a Sudca všetkých stvorených bytostí odložil svoju slávu a z lásky k človekovi sa ponížil, bude vždy vzbudzovať obdiv a úctu vesmíru.“ (GC 651; VSV 467)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Mnoho zosvetštených kresťanov žije tak, akoby tento svet mal trvať naveky (Lk 12,16–21). Ako môžeme zosúladiť naše pozemské ideály s nebeskými prioritami? Ako sa môžeme chrániť pred tým, pred čím nás Ježiš varoval u Lukáša 12?
2. Ak sa nebo začína tu, čo by sme mali urobiť, aby sa v našom živote a v našich domovoch odzrkadľovali nebeské princípy?
3. Uvažujte spoločne o záverečnej otázke z nedelnej lekcie. Z čoho vyplýva pesimizmus tých, ktorí neveria vo večný život? Zdá sa tiež, že niektorí z týchto ľudí žijú celkom „šťastne“, a to aj bez toho, aby sa upierali k nejakej večnej nádeji. Ako sa im to podľa vás darí? V čom môžu nachádzať zmysel života bez zaslúbenia niečoho, čo presahuje tento život?